Tak til Trauma Healing Institute for idéen. Bibelteksterne er genfortalt af Synne Garff med udgangspunkt i den autoriserede danske bibeloversættelse fra 1992.

CENTER FOR TRO, TAB OG TRAUMER

FIRE BIBELFORTÆLLINGER GENFORTALT

LEKTION 1	**Lidelsens problem** Skabelse og syndefaldet *(baseret på 1 Mosebog, kapitel 1-3)*
LEKTION 2	**Psykologisk traume** Vandringen til Emmaus (baseret på Lukasevangeliet, kapitel 24)
LEKTION 3	**Lyt og fortæl** Job lider (baseret på Jobs Bog) *Lektion 4, del 4C om Jobs venner flyttes hertil.*
LEKTION 4	**Sorg** Lazarus (baseret på Johannesevangeliet kapitel 11)

De fire fortællinger kan inddrages efter casen.

Tak til Trauma Healing Institute for idéen. Bibelteksterne er genfortalt af Synne Garff med udgangspunkt i den autoriserede danske bibeloversættelse fra 1992.

LEKTION 1: Lidelsens problem

Skabelsen og syndefaldet (baseret på 1. Mosebog, kapitel 1–3)

I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Hver gang Gud talte, blev noget skabt, og han så, at det var godt. Først kom der lys og mørke. Så skabte han havet, himlen over os og den tørre jord. Derpå voksede mange forskellige planter og træer frem på jorden. Gud skabte også insekterne, fiskene, fuglene og alle dyrene. På himlen satte han solen og månen og alle stjernerne. Til sidst skabte Gud en mand og en kvinde for at de skulle have ansvar for havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle dyr, der rører sig på jorden. Derefter hvilede Gud.

Gud satte Adam og Eva i Edens have, et fredfyldt sted. Gud havde plantet to særlige træer: livets træ og træet til kundskab om godt og ondt. Gud sagde til Adam: ”Du må spise frugt fra alle træerne i haven. Men træet til kundskab om godt og ondt må du ikke spise af, for den dag du spiser af det, skal du dø!”

Adam og Eva havde alt, hvad de behøvede. Der fandtes ingen smerte eller lidelse. Adam og Eva var lykkelige og kunne tale frit med Gud. Men en dag dukkede en slange op og sagde til Eva: ”Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise af træerne i haven?”

Hun svarede: ”Vi må gerne spise af frugten på træerne i haven, men frugten på det træ, der står midt i haven, har Gud sagt, at vi ikke må spise af og ikke røre ved, for ellers skal vi dø.”

Så sagde slangen: ”Vist skal I ikke dø! Men Gud ved, at den dag, I spiser af den, bliver jeres øjne åbnet, så I bliver som Gud og kan kende godt og ondt.”

Eva syntes frugten så lækker ud. Hun kunne godt lide tanken om at blive klog, så hun spiste af frugten og rakte den videre til Adam, og han spiste også. Straks opdagede de, at de var nøgne, og de syede figenblade sammen og dækkede sig til.

Om aftenen hørte de Gud gå rundt i haven, og de blev bange og gemte sig. Gud råbte: ”Hvor er du, Adam?”

Adam svarede: ”Jeg hørte dig i haven og blev bange, fordi jeg er nøgen, og så gemte jeg mig.”

Tak til Trauma Healing Institute for idéen. Bibelteksterne er genfortalt af Synne Garff med udgangspunkt i den autoriserede danske bibeloversættelse fra 1992.

Så spurgte Gud: ”Hvem har fortalt dig, at du er nøgen? Har du spist af det træ, jeg forbød dig at spise af?”

Adam sagde: ”Kvinden, du satte hos mig, gav mig af træet, og så spiste jeg.”

Gud spurgte så kvinden: ”Hvad er det, du har gjort?”

Hun svarede: ”Slangen fristede mig til at spise.”

Så talte Gud til dem. Til slangen sagde han: ”Du er mere forbandet end alle andre dyr. Du skal krybe på din mave og spise støv. Du og kvinden skal hade hinanden, og jeres efterkommere skal altid være fjender. En af hendes efterkommere skal knuse dit hoved, og du skal bide ham i hælen.”

Til kvinden sagde han: ”Du skal have store smerter, når du føder børn. Men du vil stadig længes efter din mand, og han skal herske over dig.”

Til Adam sagde han: ”Fordi du lyttede til din kvinde og spiste af træet, skal jorden være forbandet. Så længe du lever, skal du slide for at skaffe mad nok. Du er skabt af jord, og du skal engang blive til jord igen.”

Så lavede Gud tøj af dyreskind til dem. Derefter sendte Gud dem ud af Edens have, så de ikke skulle spise af livets træ og leve evigt.

Diskussion

1. Hvad skete der først i denne historie? Derefter? Og derefter?
2. Hvad kunne du godt lide ved denne historie?
3. Hvad syntes du var svært ved denne historie?
4. Hvad lærer vi om Gud?
5. Hvad lærer vi om slangen?
6. Hvad lærer vi om syndens og lidelsens oprindelse i denne historie?
7. Hvor er Gud, når vi lider?

Tak til Trauma Healing Institute for idéen. Bibelteksterne er genfortalt af Synne Garff med udgangspunkt i den autoriserede danske bibeloversættelse fra 1992.

LEKTION 2: Psykologisk traume

Vandringen til Emmaus

(baseret på Lukasevangeliet kapitel 24, vers 13-35)

Da Jesus døde, blev mange mennesker forvirrede, ulykkelige og modløse. Nogle havde forventet, at Jesus ville befri dem fra romerne, som undertrykte dem. Deres hovedstad, Jerusalem, var et farligt sted for enhver, der fulgte Jesus, og derfor holdt hans disciple lav profil. Men to disciple forlod Jerusalem og gik til en landsby, der hed Emmaus.

Mens de gik sammen, talte de om alt det, der var sket. Jesus dukkede op og fulgtes med dem, men de genkendte ham ikke. Jesus spurgte: ”Hvad taler I om?”

De stod stille og så bedrøvede ud. Den ene sagde: ”Er du den eneste, der har været i Jerusalem, som ikke ved, hvad der er sket?”

Jesus svarede: ”Hvad mener I?”

De sagde: ”Alt det Jesus fra Nazaret gjorde og sagde viste, at han var en mægtig profet. Vores ledere fik ham arresteret, dømt til døden og korsfæstet. Vi havde håbet, at han var den, der skulle befri Israel. Men nu er det allerede tredjedagen for alt det, der skete. Nogle kvinder i vores gruppe overraskede os. De gik ud til graven tidligt i morges, men de fandt ikke Jesus’ krop. De kom tilbage og sagde, at de havde set et syn med engle, som fortalte dem, at han lever. Nogle af mændene fra gruppen gik så ud til graven og fandt den præcis, som kvinderne havde sagt. Men de så ikke Jesus.”

Jesus sagde til dem: ”Hvor er I tungnemme. Hvordan kan I være så langsomme til at tro på det, profeterne har sagt? Vidste I ikke, at Messias måtte lide, før han blev herliggjort?”

Så forklarede Jesus dem alt, hvad der stod i Skrifterne om ham.

Da de næsten var fremme ved Emmaus, lod Jesus som om, han ville gå videre. Men de sagde til ham: ”Bliv hos os! Det er allerede sent, og solen er ved at gå ned.” Så gik Jesus med ind i huset for at blive hos dem. De satte sig ved bordet, og Jesus tog brødet, velsignede det, brød det og gav det til dem. I det samme genkendte de ham. Men så forsvandt han. De sagde til

Tak til Trauma Healing Institute for idéen. Bibelteksterne er genfortalt af Synne Garff med udgangspunkt i den autoriserede danske bibeloversættelse fra 1992.

hinanden: ”Var det ikke som om, vores hjerter brændte, mens han talte til os på vejen og forklarede Skrifterne?”

De rejste sig straks og gik tilbage til Jerusalem for at fortælle de andre disciple og andre tilhørere, hvad der var sket. De sagde: ”Vi vidste, det var ham, da han brød brødet.”

Diskussion

1. Hvad skete der først i denne historie? Derefter? Og derefter?
2. Hvad kan du godt lide ved denne historie?
3. Hvad synes du er svært ved denne historie?
4. Hvordan hjalp Jesus disciplene?
5. Når vi mister noget eller nogen, der har stor betydning for os, bliver vi kede af det. Da Jesus døde, var disciplene kede af det. Hvad var det, disciplene mistede?
6. De to disciple var modløse og sagde: ”Vi havde håbet, at…” Hvad håber du på, som ikke er sket?”

Tak til Trauma Healing Institute for idéen. Bibelteksterne er genfortalt af Synne Garff med udgangspunkt i den autoriserede danske bibeloversættelse fra 1992.

LEKTION 3: FORTÆL OG LYT

Job lider (baseret på Jobs Bog i Det Gamle Testamente)

Der var en mand, som hed Job. Han var den rigeste mand på sin egn med mange gårde og dyr. Han havde også en stor familie. Han var en god mand, som respekterede Gud og nægtede at gøre noget ondt. En dag stod Satan foran Gud, og Gud spurgte ham, om han havde lagt mærke til, hvor trofast og god Job var.

Satan svarede: ”Hvorfor skulle han ikke respektere dig? Du sørger jo for, at han har succes med alt. Prøv at tage alt fra ham, så vil han forbande dig op i dit åbne ansigt.”

Gud sagde til Satan: ”Godt, så gør hvad du vil med alt, hvad han ejer, men du må ikke røre Job.”

Kort tid efter kom der en budbringer til Job og sagde: ”Fjender har angrebet, stjålet dine okser og æsler og dræbt dine tjenere.”

Mens han talte, kom der en anden og sagde: ”Guds ild faldt ned og dræbte dine får og dine tjenere. Kun jeg slap væk, så jeg kan fortælle dig det.”

Mens han endnu talte, kom en anden og sagde: ”Fjender stjal dine kameler og dræbte dine tjenere. Kun jeg slap væk, så jeg kan fortælle dig det.”

Mens han fortalte det, kom der en anden og sagde: ”Dine børn holdt fest, da en storm kom og væltede huset ned over dem, så de alle døde. Kun jeg slap væk, så jeg kan fortælle dig det.”

Da Job hørte dette, flængede han sin kappe og barberede sit hoved i sorg. Så kastede han sig på knæ og sagde til Gud: ”Vi bringer intet med os, når vi bliver født, og vi tager intet med os, når vi dør. Herren gav, Herren tog. Velsignet være Herrens navn!”

På trods af alt dette syndede Job ikke og bebrejdede ikke Gud noget.

Senere spurgte Gud igen Satan, hvad han nu mente om Job. Satan sagde: ”Prøv at ramme hans egen krop med smerte, og han vil forbande dig op i dit åbne ansigt.”

Tak til Trauma Healing Institute for idéen. Bibelteksterne er genfortalt af Synne Garff med udgangspunkt i den autoriserede danske bibeloversættelse fra 1992.

Herren svarede: ”Godt! Gør ham så syg, du vil, men lad ham leve.”

Så gik Satan hen og dækkede Jobs krop med ondartede bylder fra top til tå. Job tog et potteskår og skrabede sine sår, mens han sad i en askedynge. Hans kone sagde: ”Hvorfor forbander du ikke Gud og dør?”

Job svarede: ”Tal ikke som en tåbe! Hvis vi tager imod det gode fra Gud, må vi også tage imod det onde.” Job sagde aldrig et ondt ord om Gud.

Kort efter kom tre af hans venner for at trøste ham. Da de så, hvor meget han led, begyndte de at græde og jamre. De sad hos ham i syv dage uden at sige et ord. Til sidst brød Job tavsheden og forbandede den dag, han blev født. Hans venner sagde til ham, at hans lidelser skyldtes hans egne synder eller hans børns synder.

Job insisterede på, at han ikke havde syndet, men de blev ved med at anklage ham og prøve at få ham til at indrømme noget. Til sidst sagde Job: ”I er elendige trøstere I stedet for at trøste mig gør I mine smerter værre.”

Til sidst bad Job Gud om at forklare, hvad der skete. Gud svarede Job med en lang tale, hvor han blandt andet spurgte: ”Hvor var du, da jeg grundlagde jorden?” ”Kan du råbe op til skyerne, så regnen dækker dig?” ”Sender du lynene ud, så de farer af sted?” ”Har du givet hesten dens styrke og iklædt dens nakke en manke?

Gud stillede Job det ene spørgsmål efter det andet for at vise, at Gud var mægtigere og klogere.

Job svarede: ”Nu ved jeg, at intet er umuligt for dig. Jeg har udtalt mig om ting, som jeg slet ikke begriber. Derfor kalder jeg alle mine ord tilbage og angrer.”

Gud blev vred på Jobs venner, fordi deres råd ikke var vise. Han sagde, de skulle bringe et offer til Job, og at Job skulle bede for dem, så de kunne blive tilgivet. Job tilgav dem og bad for dem. Derefter velsignede Gud Job med 10 nye børn og endnu mere jord og kvæg end før. Job levede, til han blev en gammel mand og nåede at opleve mange nye generationer. Job døde mæt af dage.

Tak til Trauma Healing Institute for idéen. Bibelteksterne er genfortalt af Synne Garff med udgangspunkt i den autoriserede danske bibeloversættelse fra 1992.

Diskussion

1. Hvad skete der først i denne historie? Derefter? Og derefter?
2. Hvad kan du godt lide ved denne historie?
3. Hvad synes du er svært ved denne historie?
4. Hvad lærer vi om Gud i denne historie?
5. Hvad gjorde Jobs tre venner, som hjalp ham? Hvad gjorde de, som ikke hjalp ham?
6. Ofte når vi lider, vil vi vide hvorfor. Hvad fortæller denne historie os om årsagerne til lidelse?
7. Når du selv har sørget, hvordan har dine venner hjulpet dig? Hvad har de gjort, som ikke var hjælpsomt?

Tak til Trauma Healing Institute for idéen. Bibelteksterne er genfortalt af Synne Garff med udgangspunkt i den autoriserede danske bibeloversættelse fra 1992.

LEKTION 4: SORG

Lazarus (baseret på Johannesevangeliet kapitel 11, vers 1-44)

Der var en mand, som hed Lazarus. Han boede sammen med sine søstre, Maria og Martha. De var alle tre nære venner af Jesus. En dag blev Lazarus alvorligt syg. Hans søstre sendte en besked til Jesus for at fortælle, hvordan det stod til med Lazarus.

Da Jesus fik beskeden, sagde han til sine disciple: ”Denne sygdom vil ikke ende med døden. Den vil bringe ære til Gud og hans søn.”
Han ventede to dage og sagde så til disciplene:
”Lad os vandre til Lazarus’ hus.”

Disciplene sagde: ”Mester, folk i Judæa ville stene dig ihjel! Hvorfor vil du tilbage?”

Jesus svarede: ”Lazarus sover, men jeg rejser derhen for at vække ham.”

Disciplene sagde: ”Herre, hvis han sover, bliver han jo rask.”

Så sagde Jesus direkte: ”Lazarus er død. Jeg er glad for, at jeg ikke var der, for nu får I mulighed for at tro på mig.”

Da de kom til Lazarus’ hus, havde han allerede været begravet i fire dage, og mange var kommet for at trøste Maria og Martha. Da Martha hørte, at Jesus kom, gik hun ud for at møde ham og sagde: ”Hvis bare du havde været her, så ville min bror ikke være død.”

Jesus sagde: ”Din bror skal leve igen!”

Hun svarede: ”Jeg ved, han skal opstå på den yderste dag, når de døde opstår.”

Jesus sagde: ”Jeg er opstandelsen og livet! Enhver, som tror på mig, skal leve, selvom han dør. Tror du det?”

Martha svarede: ”Ja, Herre, jeg tror, du er Kristus, Guds Søn.”

Tak til Trauma Healing Institute for idéen. Bibelteksterne er genfortalt af Synne Garff med udgangspunkt i den autoriserede danske bibeloversættelse fra 1992.

Jesus spurgte efter Maria, og Martha gik hen til huset for at hente hende. Maria løb ud til Jesus, knælede for hans fødder og sagde: ”Herre, hvis bare du havde været her, så ville min bror ikke være død.”

Jesus så hende og de andre græde, og han blev selv dybt bevæget og græd.

Folk sagde: ”Se, hvor meget han elskede Lazarus.”

Jesus gik hen til graven, som var en hule med en stor sten for indgangen. Jesus sagde: ”Tag stenen væk!”

Martha sagde: ”Herre, han lugter forfærdeligt. Han har jo været død i fire dage.”

Jesus sagde: ”Har jeg ikke sagt, at hvis du tror, vil du se Guds herlighed?”

Så rullede de stenen væk. Jesus så op mod himlen og sagde: ”Far, tak fordi du har hørt min bøn.”

Så råbte han højt: ”Lazarus, kom herud!”

Og Lazarus kom ud. Hans hænder og fødder var stadig viklet ind i ligklæderne, og han havde et klæde viklet rundt om ansigtet.

Jesus sagde så til dem: ”Løs ham og lad ham gå.”

Diskussion

1. Hvad skete der først i denne historie? Derefter? Og derefter?
2. Hvad kan du godt lide ved denne historie?
3. Hvad synes du er svært ved denne historie?
4. Maria og Martha sagde begge: ”Hvis bare…” Har du nogensinde sagt ”Hvis bare…”, når du har mistet nogen? Forklar.
5. Hvordan viste Jesus sin sorg? Hvordan kan man ellers vise sorg?
6. Hvordan passer Jesus’ adfærd med det, der præger vores kultur? Må man vise, at man er ked af det? Må mænd græde offentligt?